

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 13 april 1920 kl. 1/2 2 e. m.

Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande, nr 7, i anledning av en inom första kammaren väckt motion om övervägning av utredning och förslag rörande en mer rationell och givande skötsel av fisket i Sveriges insjöar och östra skärgård.

I en inom första kammaren avgiven motion, nr 37, har herr *Boberg* föreslagit, att riksdagen ville ingå till Kungl. Maj:t med begäran, det täcktes Kungl. Maj:t att genom verkligt sakkunniga på fiskerinäringens område låta utreda och framlägga förslag om en mer rationell och givande skötsel av fisket i våra insjöar och vår östra skärgård.

Motionen.

Beträffande motiveringen till denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Motionen blev av första kammaren hänvisad till dess andra tillfälliga utskott, som i sitt utlåtande, nr 4, anförde följande:

Utskottet delar till fullo motionärens syfte och hysar den meningen, att det är en angelägenhet av stor betydelse för vårt land, att dess fiske vårdas och förkovras. Här finns utan tvivel ett stort och viktigt arbetsfält, där det bör tillkomma staten att genom sina organ utföra det grundläggande arbetet.

*Första kam-
marens andra
tillfälliga ut-
skott.*

Emellertid anser sig utskottet dock ej kunna förorda bifall till motionen.

Å ena sidan synes motionären hava tänkt sig, att en bättre fiskevård skulle kunna vinnas genom restriktiva åtgärder på lagstiftningens väg. Det må då erinras därom, att det enligt gällande fiskeristadga finns möjlighet för länsstyrelserna att inom respektive län utfärda förordningar, exempelvis om fisketidens begränsning, fiskeredskapens beskaffenhet etc. till fiskets vård och rätta bedrivande. Fiskeristadgan innehåller utförliga bestämmelser angående sättet för dylika förordningars tillkomst; bland annat är det sörjt för, att hithörande ärenden skola bliva föremål för ett sakkunnigt bedömande.

Länsstyrelserna hava också i stor utsträckning gjort bruk av sin befogenhet i detta hänseende, vilket torde framgå därav, att det för närvarande i landet finns över 250 dylika förordningar. Härmed vill utskottet dock ej hava sagt, att allt är bra som det är. Utskottet har givetvis ej haft möjlighet att bedöma den frågan. Men skulle det någonstädes finnas någon brist i detta avseende, så kan den lätt nog avhjälpas genom framställning till vederbörande länsstyrelse av fiskerättsägare, landsting, hushållningssällskap eller vederbörande fiskeritjänsteman.

Å andra sidan torde fisket mångenstädes kunna vårdas och upphjälpas genom mera positiva åtgärder, såsom fiskodling, fisikinplantering, förbättrande av lekplatser, ett mera rationellt bedrivet fiske m. m. Denna sida av fiskevården måste emellertid grundas på en ingående kännedom om fiskarnas levnadssätt och om de olika faktorer, som hava inverkan därpå. Denna kännedom lär ej kunna åvägabringas på annat sätt än genom planmässiga och grundliga undersökningar, framför allt av biologisk och hydrografisk art. Då fiskarnas levnadsförhållanden på olika trakter kunna vara ganska olikartade, kunna här åsyftade åtgärder i olika sjöar bliva väsentligt olika. Man får därför väl akta sig för att i detta avseende hemfalla åt generaliseringar.

Det synes utskottet uppenbart, att här ifrågavarande forskningsarbeten ej lämpligen kunna utföras genom den av motionären föreslagna utredningen. För att på detta område vinna en verklig förbättring i de nuvarande förhållandena torde dessa arbeten böra anförtros åt en från statens sida ordnad undersöknings- och försöksverksamhet på fiskets område. Av Kungl. Maj:t utsedda sakkunniga för utredning om ändrad organisation av lantbruksstyrelsen m. m., vilka även ha i uppdrag att utreda och avgiva förslag till fiskeriförsöksanstalt m. m., äro nu också

sysselessatta med uppgörande av förslag i nu förevarande avseende. Enligt senaste berättelse om vad i rikets styrelse sig tilldragit hava de sakkunniga under år 1919 utarbetat men ej slutjusterat betänkande rörande dels omorganisation av ej mindre statens lokala fiskeriadministration än även fiskeriadministrationen inom länen dels ock ordnandet av fiskeriuervisningen inom landet samt vidare uppgjort preliminärt förslag till betänkande rörande undersöknings- och försöksverksamheten å fiskets område.

Enligt vad utskottet vidare under hand inhämtat, torde de sakkunnigas arbete snart vara avslutat. Då man således kan förvänta, att förslag av betydande räckvidd och i motionens syfte inom kort komma att framläggas, synes det utskottet ej finnas anledning att föreslå ytterligare åtgärder för samma ändamål.

På grund av det anförda får utskottet hemställa, att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Denna hemställan blev emellertid icke av första kammaren bifallen, utan vid ärendets föredragning den 18 sistlidne februari beslöt denna kammare att för sin del bifalla motionen. *Första kammarens beslut.*

Detta beslut har delgivits andra kammaren, som hänvisat ärendet till sitt femte tillfälliga utskott.

Utskottet finner det i hög grad önskvärt, att åtgärder vidtagas för att skydda och främja fisket i våra insjöar och i vår östra skärgård. För detta ändamål äro givetvis icke blott restriktiva utan fastmer positiva åtgärder nödvändiga. I förstnämnda hänseende torde dock den redan nu gällande lagstiftningen vara tillfyllestgörande. Däremot synes det utskottet, att mycket återstår att göra för fiskets vård och förkovran genom vidtagande av mera positiva åtgärder. Utskottet har emellertid icke kunnat finna, att motionären framlagt tillräckligt bärande skäl, som kunna giva riksdagen anledning att nu göra en framställning i ämnet, då utredning i motionens syfte pågår genom tillkallade sakkunniga, vilkas förslag till åtgärder för fiskets främjande torde vara att förvänta med det snaraste. Bland dylika åtgärder torde den största betydelse böra tillmätas dels den planerade fiskeriuervisningen, dels och framför allt den fiskeriförsöksanstalt, vartill förslag skall uppgöras av ovannämnda sakkunniga. *Utskottet.*

Vid sådant förhållande och under instämmande i övrigt uti vad första kammarens andra tillfälliga utskott i ärendet anfört, får utskottet hemställa,

att andra kammaren icke måtte biträda första kammarens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 13 april 1920.

På utskottets vägnar:

IVAR SWARTLING.

Närvarande: herrar Swartling, Ljungberg, Bengtsson i Kullen, Molin i Aspa, Sjöström, Hedlund, Alvin, Gustafson i Vimmerby, Smedberg och Andersson i Falkenberg.